

Hold on, de Laia Solé
Comissariat per Mercè Alsina

Festival Panoràmic
Centre Excursionista de Catalunya

Del 23 d'octubre de 2025 al 23 de gener de 2026.
De dilluns a dijous 10:30 a 13 h i de 17 a 21 h i divendres de 10:30 a 13 h.

Amb el lema *Break*. Un nou ordre visual, la 9a edició del Festival Panoràmic proposa una reflexió sobre el primer quart del segle XXI, i els canvis geopolítics, tecnològics i de governança profunds que s'han esdevingut. També, com aquestes transformacions i tecnologies, com la IA, han repercutit en la naturalesa de la imatge.

El terme *break* es refereix per un costat al sentit de fractura, però també al de pausa, a la necessitat de gestionar tots aquests canvis i pensar si aquest és el futur que havíem imaginat, i fer-ho des de la imatge.

HOLD ON

En el projecte "Hold on", compost per una instal·lació fotogràfica i una peça de vídeo, Laia Solé (Vic, 1976) investiga una figura que fa anys que la fascina: la imatge d'un cos en suspensió i, en conseqüència, la relació entre el moviment i la imatge fotogràfica. De fet, el títol fa referència a les imatges de cossos en suspensió reunits en aquesta intervenció, que hi són gràcies a la fotografia que els ha "congelat", que els ha deixat suspesos i per tant oberts a diferents possibilitats.

Utilitza el terme 'hold on', que es podria traduir com a espera momentània, sostenir una acció però també es fa servir per descriure una situació en la qual s'insta a continuar fent el que s'està fent o a mantenir-se on un està encara que resulti difícil o incòmode. Aquesta ambigüitat del terme, és útil a l'artista per comprendre l'abast de l'efecte d'aquestes imatges en què el moviment ha estat interromput i del qual n'ignorem la trajectòria final. D'aquí aquesta perplexitat de l'espectador, que dubte si el cos s'impulsa o més aviat cau. Aquesta contingència li permet reflexionar sobre la condició del que és possible.

Precisament el que interessa a l'artista és la interrupció del moviment i l'estranyesa que suscita en l'espectador, un cop ha estat sostret del context en què s'ha generat. Alhora, aquesta figura li permet explorar, per analogia, l'estat de perplexitat en el qual vivim actualment, confosos per l'excés d'imatges i la informació que ens desborda i que en comptes d'orientar-nos, apunta Solé citant Vilém Flusser, fa més opacs els contextos que habitem.

En aquest projecte, l'artista s'ha submergit en l'Arxiu Fotogràfic del Centre Excursionista de Catalunya per extreure un conjunt d'imatges de cossos en suspensió, en la seva majoria imatges que documenten activitats esportives en curs, preses durant el primer quart del segle XX. En contrast amb els dispositius digitals i les ràfegues fotogràfiques de les quals gaudim avui, i que ens transmeten el moviment d'una manera òptima o exemplar així com una certa tirania dels cossos, les provinents de l'arxiu representen una diversitat de moviments.

En l'espai expositiu, Laia Solé col·loca aquestes accions suspeses aïllades en fons blanc que ens trobem a la nostra altura a mesura que deambulem per l'espai, cosa que ens convida a una inevitable resposta física i emocional davant la possibilitat de moviment que conté cada una de les imatges que ens envolten i amb les quals compartim, també momentàniament, un espai. Ficció i realitat, passat i present, es troben per eixamplar un món de possibilitats.

L'interès per la relació entre la imatge fixa i el moviment, la vacil·lació en la imatge, l'ha portat també a aprofundir en aquest concepte i a donar continuïtat a un vídeo-assaig que va realitzar el 2012 en què explora la repetició i la ressonància entre imatges com la fotografia de l'acció 'Leap into the void' (1960) d'Yves Klein, en què els fotògrafs Harry Shunk i Jean Kender documenten la recreació del salt de l'artista des d'un segon pis; o algunes seqüències de la pel·lícula 'El gran éxtasis del escultor de madera Steiner' (1974) de Werner Herzog, en què el director alemany fa una mirada introspectiva a la vida del saltador de esquí suís Walter Steiner, entre d'altres. Aquests documents constaten un interès per l'expressió del moviment des de la imatge i la capacitat d'explorar els límits de la física.